

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κόλαφο αποτελεί για την Κυβέρνηση και τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, η δικαστική απόφαση για την απεργία – αποχή που κήρυξε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και αφορά στη μη συμμετοχή ή σύμπραξη των Δημοσίων Υπαλλήλων στις διαδικασίες αξιολόγησης.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (2395/2014 Μον. Πρωτ. Αθηνών Διαδικασίας Εργατικών Διαφορών) έκρινε νόμιμη τη συνέχιση της απεργιακής κινητοποίησης.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι το Δικαστήριο αιτιολογημένα απέρριψε ΟΛΑ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ:

1. Το αίτημα για την απαγόρευση συνέχισης της συγκεκριμένης κινητοποίησης με τη συγκεκριμένη μορφή, διάρκεια και αίτημα.
2. Το αίτημα για κήρυξη της Απόφασης ως προσωρινά εκτελεστής σχετικά με την ως άνω απαγόρευση.
3. Το αίτημα για την απαγόρευση κάθε μελλοντικής κινητοποίησης με το αυτό ή παρεμφερές αίτημα.

Η απόφαση είναι κόλαφος για το Ελληνικό Δημόσιο που επέλεξε με μεγάλη χρονική καθυστέρηση, **την πρωτοφανή στα συνδικαλιστικά και δικαστικά χρονικά πρακτική της προσβολής απεργίας της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.**, δηλ. της Τριτοβάθμιας και Ανώτατης Συνδικαλιστικής Οργάνωσης των Δημοσίων Υπαλλήλων. Οι εκπρόσωποι του Δημοσίου μάλιστα κατά τη διεξαγωγή της δίκης, ομολόγησαν ότι η απεργία – αποχή δεν δημιουργεί κανένα λειτουργικό πρόβλημα στις Υπηρεσίες, αλλά επειδή έχει ανατρέψει τις διαδικασίες και τις προθεσμίες εφαρμογής του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης, ζητούν να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική.

Η δικαστική απόφαση αναγνωρίζει την έλλειψη νομιμότητας της συγκεκριμένης κινητοποίησης για τον τυπικό λόγο της μη λήψης απόφασης από το Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, ερμηνεία την οποία όχι μόνο δεν αποδεχόμαστε, αλλά θα προσβάλλουμε στο Εφετείο Αθηνών, καθώς θεωρούμε ότι αποτελεί

μεθόδευση για την καθιέρωση των μνημονιακών απαγορεύσεων στο απεργιακό δικαίωμα.

Όμως το κρίσιμο διακύβευμα της απεργίας-αποχής, **η οποία συνεχίζεται και νόμιμα και κανονικά και με την ίδια πάντα μαζική συμμετοχή**, είναι ακριβώς ότι κόντρα σε όλες τις προθεσμίες που σαρώθηκαν από τη δικαιολογημένη αντίδραση και συμμετοχή των συναδέλφων σε κάθε Υπηρεσία, **μέρα με την μέρα ερχόμαστε πιο κοντά στην κατάργηση του αντισυνταγματικού και αντιπαλληλικού «εκτρώματος», που υπονομεύει τις Δημόσιες Υπηρεσίες της χώρας μας, καθώς και το εργασιακό παρόν και μέλλον των εργαζομένων του Δημοσίου.**

Η Ε.Ε. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.:

- **Καλεί** τους εργαζόμενους στο Δημόσιο να συνεχίσουν και να εντείνουν τον αγώνα ενάντια στο νόμο – έκτρωμα.

**ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ – ΑΠΕΧΟΥΜΕ ΑΠΟ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ.
ΔΕΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΑΤΑΘΕΤΟΥΜΕ ΣΤΗΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΥΛΛΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ**

- **Καλεί** τις Ομοσπονδίες και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία να συνεχίσουν τη διαδικασία συγκέντρωσης των Φύλλων αξιολόγησης.
- **Καλεί** τα Δ.Σ. των Ομοσπονδιών και Σωματείων του Δημοσίου σε σύσκεψη ενημέρωσης και προγραμματισμού της δράσης μας την Πέμπτη, 17 Ιουλίου 2014 και ώρα 2:00μμ.
- **Αποφασίζει** να διοργανώσει την ημέρα εκδίκασης της έφεσης της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., κινητοποίηση καταγγελίας της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης και υπεράσπισης των συνδικαλιστικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

**ΠΑΡΑΘΕΤΟΥΜΕ ΤΟ ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ :**

(1) Η αγωγή εισάγεται παραδεκτά ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, για να συζητηθεί· κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 22 παρ. 4 εδ. α' του ν. 1264/1982, όπως ισχύει, 663 έως 676 ΚΠολΔ), και είναι εν μέρει νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 23 παρ. 1, 2 του Συντάγματος, 19, 20 παρ. 1, 2 και 21 του ν. 1264/1982, 281 ΑΚ,'68, 70, 125 παρ. 1 εδ. 'α' και 176 ΚΠολΔ. Ωστόσο, το κύριο αίτημα -να υποχρεωθεί η

εναγομένη να διακόψει την εξαγγελθείσα απεργία πρέπει ν' απορριφθεί ως νόμο αβάσιμο, ενόψει του ότι το δίκαιο μας δεν αναγνωρίζει γενική αξίωση για πράξη. ή παράλειψη σ' αυτές τις περιπτώσεις, το δε δραστικό μέτρο διακοπής της απεργίας και παράλειψη της στο μέλλον θα έπρεπε να προβλέπεται ρητά, τέτοια, όμως, νομοθετική πρόβλεψη δεν υπάρχει (ΜονΠρΘεσ 2853/2011 αδημ, ΜονΠρΡοδ 45/2012 ΝΟΜΟΣ).

(2) Περαιτέρω, οι υπό κρίση πρόσθετες υπέρ της εναγόμενης παρεμβάσεις, αρμόδια και παραδεκτά ασκήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 31 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δικ) χωρίς την προηγούμενη τήρηση προδικασίας {άρθρ. 231 και 656 του Κ.Πολ.Δικ}, είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 80, 669 παρ. 2 και 176 του Κ.Πολ.Δικ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βάσιμες και από ουσιαστική άποψη. Οι ως άνω αγωγή και πρόσθετες παρεμβάσεις, πρέπει να συνεκδικαστούν, λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας (άρθρ. 31 παρ. 1 και 246 του Κ.Πολ.Δικ).

(3) Ομοίως, το έτερο κύριο αγωγικό αίτημα να απαγορευθεί κάθε άλλη αντίστοιχη μελλοντική απεργιακή κινητοποίηση με το ίδιο ή παρόμοιο περιεχόμενο, πέραν της αοριστίας του, αφού δεν γίνεται επίκληση ότι έχει ήδη αποφασιστεί από τα αρμόδια όργανα του εναγομένου η πραγματοποίηση ανάλογων απεργιακών κινητοποιήσεων και, επομένως, επίκειται μετά βεβαιότητας η πραγματοποίησή τους, καθώς ότι εξ αυτών υφίσταται, με την επίκληση συγκεκριμένων περιστατικών άμεσος κίνδυνος βλάβης του ενάγοντος, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν οι περιστάσεις και οι συνθήκες υπό τις οποίες θα τελεί ενδεχόμενη νέα απεργιακή κινητοποίηση, σε περίπτωση δε πραγματοποίησης τέτοιας στο μέλλον η ενάγουσα έχει δικαίωμα να την προσβάλει ως παράνομη ή καταχρηστική και να προστατεύσει έτσι τα τυχόν προσβαλλόμενα δικαιώματά της (βλ. σχετικά ΜονΠρΑΘ1134/2008, ΜονΠρΑΘ764/2007, ΜονΠρΑΘ 1936/2006 αδημ., ΜονΠρΘεσ 3470/2012, ΜονΠρΘεσ 8492/2013 ΝΟΜΟΣ). Μη νόμιμο και απορριπτέο τυγχάνει και το παρεπόμενο αίτημα κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής, κατόπιν της απόρριψης των παραπάνω κύριων καταψηφιστικών αιτημάτων, με τα οποία συνέχεται, ως μη νόμιμων.